ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΑΠΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ

Ἡ κατηγορουμένη Νάστου ἐζήτησε μέ τήν ἔναρξιν τῆς διαδικασίας νά συμπληρώση τήν ἀπολογία της:

«Δέν ἀνήκα σέ καμμιά ὀργάνωση εἶπε. Θέλω, ὅμως, νά ρωτήσω τό δικαστήριο ἄν μπορεί κανείς νά ἔχη ὡρισμένες πολιτικές πεποιθήσεις ἀντίθετες πρός τήν κυβέρνησιν».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εἶναι σαφές αὐτό πού εἴπατε γιά νά ἐρμηνεύσετε τήν πρᾶξι σας. Θελήσατε νά βοηθήσετε τήν φίλη σας Ντίνου.

ΚΑΤΗΓ.: Πιστεύω ὅτι κάθε πολίτης μπορεί νά ἔχη τίς πολιτικές του σκέψεις. Τελειώνοντας τήν ἀπολογία μου ἐπικαλοῦμαι τόν ἀνθρωπισμό σας.

ΠΡ.: Μήπως πληροφορηθήκατε τάις σχέσεις τοῦ Παναγούλη καί τοῦ Ἰταλικοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος;

ΚΑΤ.: Ὄχι.

ΠΡ.: Ἀπό ποιές πηγές ἔπαιρνε χρήματα;

ΚΑΤ.: Δέν ξέρω.

ΜΠΑΛΑΤΑΖΗΣ (ὑπερ.): Γνωρίζατε τόν Ζαμπέλη πρίν τόν συναντήσετε στήν Ρώμη;

ΚΑΤ.: Ὄχι.

ΥΠΕΡ.: Παρακαλῶ νά δῆ τήν φωτογραφία τοῦ Ζαμπέλη πού ἔχει δημοσιευθῆ τήν ἐποχή τῆς ἀποδράσεως γιά νά μᾶς πῆ ἄν εἶναι ὁ Ζαμπέλης ἤ ὄχι. (Παραδίδει τήν ἐφημερίδα).

ΠΡ.: Τί τό θέλετε αὐτό τό στοιχεῖο;

ΥΠΕΡ.: Γιά νά ἐξακριβώσω ἄν τό πρόσωπο πού πῆγε στήν Τσάνου εἶναι ὁ Ζαμπέλης.

ΝΑΣΤΟΥ: Μοιάζει.

ΤΣΑΝΟΥ: Μοιάζει ἀλλά δέν ἦταν ἔτσι ὅταν τόν εἶδα.

ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Ἰσχυρίζεται ἡ Νάστου ὅτι τῆς ἔδειξα ἐγώ ἕνα τηλεγράφημα τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου. Εἶναι ἀλήθεια;

ΝΑΣΤΟΥ: Μάλιστα, μοῦ τό ἔδειξες.

ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Πῶς εἶναι τό σπίτι μου στήν Ρώμη;

ΠΡ.: Δέν μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ διαρρύθμιση τοῦ σπιτιοῦ σας.

ΠΑΝΑΓΟΥΛΑΚΟΣ (συνήγορος): Ἡ Ντίνου προστάθησε νά σᾶς μείνη στήν ὀργάνωση;

ΚΑΤ.: Μέ ρώτησε ἄν μπορῶ νά βοηθήσω τήν ὀργάνωση.

ΥΠ.: Στήν πρώτη ἀπολογία σας λέτε ὅτι σᾶς συνέστησε ἡ Ντίνου νά μή ἔρθετε στήν Ἑλλάδα γιατί ἄν σᾶς πιάσουν θά σᾶς βασανίσουν. Εἶναι ἀλήθεια;

ΚΑΤ.: Μάλιστα.

Ἀπαντώντας ἐν συνεχείᾳ εἰς σχετικάς ἐρωτήσεις ἡ Νάστου ἐπανέλαβε ὅτι ἐπεσκέφθησε μέ τόν Παναγούλη τά γραφεῖα τοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος παρά τό γεγονός ὅτι ἤξερε τά πολιτικά του φρονήματα. «Ἦταν ἀντίθετα πρός δικά της». Ἀκόμη δέν ἤξερα γιατί τό ἔκανε αὐτό ὁ Παναγούλης, κατέληξε ἡ Νάστου.

ΥΠ.: Κοιμηθήκατε ἕνα βράδυ στό διαμέρισμα Παναγούλη;

ΚΑΤ.: Μάλιστα.

ΑΛΦΑΝΤΑ Κ Η Σ (ὑπερασπιστής τῆς Νάστου): Ἄν γνωρίζατε ὅτι ἐδιώκετο ἡ Ντίνου γιατί βοήθησε νά ἀποδράση ὁ Ζαμπέλης θά τή βοηθούσατε;

ΝΑΣΤΟΥ: Ὄχι.

ΥΠ.: Ὅταν βοηθούσατε τήν Ντίνου νά κρυφθῆ ἄν γνωρίζατε ὅτι ἐδιώκετο θά τό κάνατε;

ΚΑΤ.: Ἀπείλεια ὅτι εἶχε διαπράξει ἀξιοποίνους πράξεις.

ΥΠ.: Ἔδειξαν διατεθειμένοι νά σᾶς δεχθοῦν στήν ὀργάνωση ὁ Παναγούλης, ἡ Ντίνου καί ὁ Ζαμπέλης ἤ σᾶς θεωροῦσαν ὑποπτη.

ΚΑΤ.: Ἤμουν ὑπό ἀμφισβήτηση.

Λόρνα Καβίλια

Στήν ἀπολογία της ἡ Λόρνα Καβίλια εἶπε μεταξύ ἄλλων καί τά ἑξῆς:

«Γνώρισα τόν Στάθη Παναγούλη στήν Ρώμη, Μάρτιο ἤ Ἀπρίλιο τοῦ 1971. Ἦταν φοιτητής καί σοβαρός ἄνθρωπος. Ποτέ δέν μοῦ ἔκανε συζήτηση γιά τήν συμμετοχή μου σέ ὀργάνωση. Φυσικά ἐγνώριζα ποιός ἦταν γιατί εἶχα διαβάσει ἐφημερίδες. Ποτέ δέν τόν ἄκουσα νά μιλᾶ γιά ὅπλα ἤ γιά ὀργανώσεις.

» Τόν Ἰούνιο 1971 ὁ ἀδελφός μου γνωρίσθηκε μέ τόν Παναγούλη, ἔγιναν καλοί φίλοι. Κάποια ἡμέρα τόν προσκάλεσε γιά μιά κρουαζιέρα στήν Ἑλλάδα. Δέχθηκε ὁ ἀδελφός μου καί στήν ἐπιστροφή του ἔμαθα ὅτι στό γιωτ ἦταν καί ὁ Νικ. Ζαμπέλης.

» Τόν Σεπτέμβριο 1971, συνέχισε ἡ κ. Καβίλια, ἔφθασε στήν Ἰταλία ἡ Ντίνου. Τήν γνώρισα καί μοῦ ἔκανε ἐντύπωση ἡ ὄψη της.

» Προσπάθησα νά τίς προσφέρω λίγη ζεστασιά, λίγη ἀνθρωπιά. Ἀκόμη καί ρούχα τῆς ἔδωσα. Ἐπίσης τίς ἐπέτρεψα νά στέλνουν γράμματά της στό σπίτι μου καθώς καί διάφορα δέματα ἀπό τήν Ἑλλάδα. Μοῦ διηγόταν τίς δυστυχίες της, τίς συμφορές της, ὅτι δηλοδή ἦταν ἀναγκασμένη νά ζῆ μακρυά ἀπό τήν οἰκογένειά της. Ποτέ δέν μοῦ μιλοῦσε γιά ἀντίστασι. Οἱ συζητήσεις ἦταν φιλικές. "Οταν ἐρχόταν στό σπίτι, ἔλεγε στό γιό μου τό παραμύθι «Κοκκινοσκουφίτσα» καί αὐτός τό εὕρισκε πολύ διασκεδαστικό.

» Ἡ Ντίνου τήν ἐποχή ἐκείνη εἶχε προβλήματα μέ τό Πανεπιστήμιο καί θέλησα νά τήν βοηθήσω».

ΠΡ.: Πῶς;

ΚΑΤ.: Εἶχε ξεχάσει στήν Ἑλλάδα διάφορα πιστοποιητικά σπουδῶν καί εἶχε δυσκολίες στήν ἐγγραφή της στό Πανεπιστήμιο. Τελικά γράφτηκε στό τρίτο ἔτος τῆς Ἰατροχειρουργικῆς.

Ἡ γνώμη μου γιά τήν Ντίνου ἦταν ἄριστη. Πολύ μορφωμένη καί συναισθηματική. "Οταν ἦρθε στήν Ἰταλία, ἡ ὑγεία της ἦταν πολύ ἄσχημη. Μοῦ ἔλεγε ὅτι ἐπί πολλούς μῆνες δέν μποροῦσε νά κοιμηθῆ γιατί φοβόταν ὅτι θά τήν συνελάμβανε ἡ ἀστυνομία.

ΠΡ.: Ποῦ;

ΚΑΤ.: Στήν Ἑλλάδα.

Ἀκολούθως ἡ κ. Καβίλια ἀνεφέρθη εἰς τό γεῦμα πού τῆς παρέθεσε ὁ Παναγούλης εἰς τήν οἰκίαν του καί συνέχισε:

«Ἐγώ ἐπῆγα μέ μιά Γερμανίδα ναζίστρια. Ἦταν ἐπίσης ὁ καθηγητής Τζιονμπίτσι, ὁ Ν. Ζαμπέλης, ἡ Ντίνου, ἡ Νάστου καί φυσικά ὁ Παναγούλης. Δέν ὑπῆρχε ἀρκετό φαγητό καί ὁ Παναγούλης μέ τήν Νάστου, ἐπῆγαν νά ἀγοράσουν ἀπ' ἔξω. Μέχρι νά γυρίσουν, ἡ Γερμανίδα εἶχε καταναλώσει μιά μπουκάλα κρασί. "Οταν ἐπέστρεψαν Παναγούλης καί Νάστου, ἔγιναν συζητήσεις. Συζητήσαμε καί πολιτικά ἀλλά σέ τόνο «σκερτσόζο». Τό ἐπώνυμο τῆς Νάστου ἐδῶ τό ἔμαθα. Ἀπό τότε δέν ξανασυνάντησα τόν Παναγούλη. Τόν εἶδα πλέον στήν ΕΣΑ.

» Τόν Αὔγουστο 1972 συνάντησα τόν Ν. Ζαμπέλη, τόν ρώτησα τί κάνει καί μοῦ εἶπε ὅτι εἶναι πολύ ἀπηχσλημένος, γιατί κάποιο δικό του πρόσωπο εἶναι ἄρρωστο στήν Ἀθήνα. Μοῦ ἔκανε νύξη ἄν μποροῦσα νά ἔρθω στήν Ἀθήνα γιά νά μάθω νέα. Δέχθηκα καί μοῦ ἔδωσε τά εἰσιτήρια. Γιά νά ἔρθω ἐδῶ εἶπα μιά ἄλλη δικαιολογία».

ΠΡ.: Τί εἴπατε; Ἄν θέλετε φυσικά.

ΚΑΤ.: Καλύτερα νά μή πῶ.

ΠΡ.: Γιατί;

ΚΑΤ.: Ἤθελα νά δῶ μιά φίλη μου ἐδῶ. Δέν ἀνῆκε, ὅμως, στήν ἀντίσταση.

ΠΡ.: Πῶς λέγετε αὐτή ἡ κοπέλλα;

ΚΑΤ.: Προτιμῶ νά μή πῶ.

ΠΡ.: Τότε θέτετε ἐν ἀμφιβόλω αὐτά πού μᾶς λέτε.

ΚΑΤ.: Ἡ ἑλληνική ἀστυνομία γνωρίζει τήν κοπέλλα αὐτή. Νόμιζε μάλιστα ὅτι ἡ κοπέλλα ἀνῆκε στήν ἀντίσταση.

ΠΡ.: Γιατί δέν λέτε τό ὄνομα τῆς κοπέλλας; Μᾶς δίδετε τό δικαίωμα νά πιστεύσουμε ὅτι δέν ἤρθατε διά νά συναντήσετε τήν κοπέλλα αὐτή. Γιατί ὅταν ἤρθατε δέν τήν ζητήσατε;

ΚΑΤ.: Μά τήν εἶδα. Ἀφῆστε με νά σᾶς πῶ πῶς ἦρθα.

Ἦρθε λοιπόν ὁ Ζαμπέλης καί ἡ Ντίνου καί μοῦ μίλησαν γιά τό ἄτομο αὐτό καί τήν ἐπομένη μέ συνώδευσαν στό ἀεροδρόμιο. Ρώτησα τήν Ντίνου ποῦ βρίσκεται ὁ Στάθης Παναγούλης καί μοῦ ἀπάντησε ὅτι βρίσκεται στήν Γερμανία.

Μοῦ εἶπαν ἐπίσης ὅτι ἕνα ἄτομο θά μέ περιμένη στό ἀεροδρόμιο τοῦ Ἑλληνικοῦ κρατάντας μιά ἐνθυμίσιμη. Μοῦ ἔδωσαν καί μιά ἐπιστολή γιά νά τήν παραδώσω στό ἄτομο αὐτό.

Ἔφθασα στήν Ἀθήνα καί συνάντησα τόν κ. Οἰκονομίδη ὁ ὁποῖος μέ πῆγε στό ξενοδοχεῖο «Κοσμοπολίτ». Ἐκεῖ τοῦ ἔδωσα τήν ἐπιστολή κλεισμένη καί κλείσαμε ραντεβοῦ γιά τίς 8 τό βράδυ.

Τηλεφώνησα στήν φίλη μου καί συναντηθήκαμε στήν πλατεῖα Βικτωρίας. Συζητήσαμε καί ἐπέστρεψα στό ξενοδοχεῖο. Τῆς ὑποσχέθηκα ὅτι θά τῆς τηλεφωνοῦσα ἀλλά δέν προλάβα.

Στίς 8 ἦρθε ὁ κ. Οἰκονομίδης καί μοῦ εἶπε νά νοικιάσωμε ἕνα αὐτοκίνητο. Μέ ἄσχημα ἀγγλικά μοῦ μιλοῦσε γιά τήν ἀπόδραση τοῦ Ἀλέκου Παναγούλη καί γιά τόν Παῦλο. Τόν ρώτησα ποιός εἶναι ὁ «Παῦλος» καί μοῦ ἀπάντησε ὅτι εἶναι ὁ Στάθης Παναγούλης. Φανταστῆτε τήν ἐκπλήξη μου ὅταν ἄκουσα ὅτι ὁ Στάθης Παναγούλης βρισκόταν στήν Ἀθήνα.

Ζήτησα νά τόν συναντήσω ἀλλά ὁ κ. Οἰκονομίδης μοῦ εἶπε νά περιμένω. Ἤθελα νά τόν δῶ γιά νά τοῦ πῶ ὅτι ὁ Ζαμπέλης ἦταν ἐπιπόλαιος.

ΠΡ.: Γιατί;

ΚΑΤ.: Γιατί μέ ἔστειλε στήν Ἑλλάδα. Μέ ἐξαπάτησε. Φυσικά τόν Παναγούλη δέν τόν εἶδα. Τήν ἐπομένη ἦρθε ξανά ὁ κ. Οἰκονομίδης. Ἦταν πεπλιδνός καί μοῦ εἶπε νά πάμε στήν Ἀκρόπολη καί συγχρόνως προσπαθοῦσε νά μοῦ ἐξηγήση πῶς ἔπρεπε νά ἐνεργήσω.

ΠΡ.: Δηλαδή;

ΚΑΤ.: Μοῦ ἔλεγε ὅτι πρέπει νά ὁδηγήσω ἕνα αὐτοκίνητο ποῦ θά εἶχε μέσα τόν Ἀλέκο Παναγούλη. Μοῦ ἔδειχνε τόν δρόμο πρός τήν Κόρινθο καί μοῦ ἔλεγε ὅτι θά δῶ ἀργότερα τόν Στάθη Παναγούλη.

Τήν ἐπομένη ὅταν εἶδα ὅτι ὁ Στάθης δέν φαινόταν τηλεφώνησα στήν Ρώμη καί εἶπα ὅτι θά πάω τό βράδυ ἤ τήν ἐπομένη τό πρωί. Τήν ἐπομένη, ὅμως μέ συνέλαβαν. Εὐχαριστῶ τόν κ. Οἰκονομίδη.

ΠΡ.: Ἔχετε νά πῆτε τίποτε ἄλλο;

ΚΑΤ.: Αἰσθάνομαι φιλικά γιά τήν Ντίνου καί τόν Στάθη Παναγούλη. Τά αἰσθήματα αὐτά δέν ἔχουν πολιτικά ἀλλά ἀνθρώπινα κίνητρα.

ΠΡ.: Εἴπατε ὅτι ὁ Ζαμπέλης ἐνήργησε ἐπιπολαίως.

ΚΑΤ.: Ἔτσι εἶναι.

ΠΡ.: Μιλήσατε ὅμως καί περί ἐξαπατήσεως.

ΚΑΤ.: Εἶναι ἐξαπάτηση. Μέ ἔστειλε στά χέρια τῆς ἀστυνομίας.

ΠΡ.: Πῶς κρίνετε τήν ἐνέργεια αὐτή;

ΚΑΤ.: Δέν ἔχω καλή γνώμη γιά τήν ἐνέργεια αὐτή.

ΠΡ.: Δέν ἔπρεπε νά σᾶς πῆ τόν πραγματικό σκοπό τῆς ἐπισκέψεως;

ΚΑΤ.: Ὠφειλε νά μοῦ πῆ λεπτομέρειες. Δέν θά ἐρχόμουνα.

ΠΡ.: Σ' αὐτήν τήν ἐνέργεια ἔλαβε μέρος καί ἡ Ντίνου. Ἔχετε καί γι' αὐτήν τήν ἴδια γνώμη;

ΚΑΤ.: Κατηγορῶ καί τήν Ντίνου.

ΠΡ.: Καί τά φιλικά αἰσθήματα πού εἴπατε γιά τήν Ντίνου;

ΚΑΤ.: Ἔλεγα γιά τά προηγούμενα αἰσθήματα.

ΠΡ.: Μήπως σᾶς εἶχαν ἀποκαλύψει τόν πραγματικό σκοπό;

ΚΑΤ.: Ὄχι.

ΠΡ.: Ξέρατε ὅτι εἶχε δραπετεύσει ὁ Ζαμπέλης;

ΚΑΤ.: Μάλιστα.

ΠΡ.: Ὅτι ἡ Ντίνου εἶχε φύγει κρυφά ἀπό τήν πατρίδα της;

ΚΑΤ.: Μάλιστα ἀλλά τούς ἔβλεπα σάν Ἰταλίδα. Δέν ἔβλεπα νά διώκωνται στήν Ἰταλία. Ἡ Ντίνου μοῦ μιλοῦσε γιά τήν πατρίδα της. Μοῦ ἔκανε ἐντύπωση ὅτι οἱ οἰκογένειες τῶν πολιτικῶν φυγάδων καταδιώκονταν ἀπό τίς ἀρχές.

ΠΡ.: Ἀπό ποῦ τό μάθατε αὐτό;

ΚΑΤ.: Ἀπό τήν Ντίνου.

ΠΡ.: Δέν ὑποψιασθήκατε ὅτι κάτι ὕποπτο συμβαίνει;

ΚΑΤ.: Ὄχι, τούς εἶχα ἐμπιστοσύνη.

ΠΡ.: Ἀφοῦ ξέρατε ὅτι ἐδιώκοντο τά πρόσωπα αὐτά.

ΚΑΤ.: Μοῦ εἶχαν πῆ ὅτι ἐπρόκειτο νά βοηθήσω ἕνα ἄρρωστο ἄτομο. πού δέν εἶχε σχέσει μέ ἀντίσταση.

ΠΡ.: Τί μποροῦσε νά εἶναι τό ἄτομο αὐτό;

ΚΑΤ.: Συγγενής πολιτικοῦ φυγάδος.

ΠΡ.: Γιατί ρωτήσατε τήν Ντίνου ἄν βρίσκεται ὁ Στάθης Παναγούλης στήν Ἑλλάδα;

ΚΑΤ.: Ἤθελα νά ἔχω μιά ἐγγύηση. Γύρω ἀπό τήν ἀπάντηση αὐτήν ἔγινε μακρά συζήτησις. Ὁ μετοφρα. στής δέν εἶχε ἀντιληφθῆ τό ἀκριβές περιεχόμενον τῆς ἀπαντήσεως.

Ἡ Καβίλια μετά ἀπό ἐρώτησιν τοῦ Προέδρου ἐἀν θά ἐρχόταν εἰς τήν Ἑλλάδα ἐφ' ὅσον ἤξερε ὅτι ἦτο ἐδῶ ὁ Στάθης Παναγούλης ἀπήντησε. «Ἤθελα νά μή εἶναι ἐδῶ».

ΠΡ.: Τότε γιατί τόν ζητήσατε μόλις ἤρθατε;

ΚΑΤ.: Δέν τόν ζήτησα ἐγώ. Ὁ κ. Οἰκονομίδης μοῦ τό εἶπε.

ΠΡ.: Ὁ κ. Οἰκονομίδης λέγει ὅτι ἐπιμόνως τόν ζητήσατε.

ΚΑΤ.: Ὄχι.

ΠΡ.: Μήπως λοιπόν μέ ὅσα εἴπατε θά πρέπει νά εὐχαριστήσετε τόν Ζαμπέλη καί τήν Ντίνου πού σᾶς ἔστειλαν ἐδῶ καί ὄχι τόν κ. Οἰκονομίδη; Τό γράμμα, τό ἀνοίξατε καί λάβατε γνῶσιν τοῦ περιεχομένου;

ΚΑΤ.: Δέν τό ἄνοιξα. Εἶχε στόν φάκελλο κάποια διεύθυνση.

ΠΡ.: Βρέθηκε ἀνοικτό ἐπάνω σας.

ΚΑΤ.: Ὄχι τό πῆρε ὁ κ. Οἰκονομίδης.

ΠΡ.: Λέει ὅτι τό ζητήσατε ξανά.

ΚΑΤ.: Ὄχι. Ἡ ἀστυνομία μοῦ εἶπε μετά τήν σύλλληψή μου ὅτι τό γράμμα βρέθηκε στό σπίτι τοῦ Οἰκονομίδη καί ὅτι ἐκεῖνος τό εἶχε σκάσει...

ΠΡ.: Ποῦ εἴχατε τό γράμμα;

ΚΑΤ.: Σέ μιά τσέπη.

ΠΡΟΕΔΡ.: Γιατί δεχτήκατε νά ἔρχωνται στό ὄνομά σας ἐπιστολές τῆς Ντίνου;

ΚΑΤΗΓ.: Ἦταν φίλη μου. Καί ἐρχόταν δέματα, γράμματα, κάρτες.

ΠΡΟΕΔΡ.: Ὁ καθηγητής Τζιουντσιτσι τί ὀδές εἶχε, συμφωνοῦσε μέ τόν Παναγούλη;

ΚΑΤΗΓ.: Τόν συμπαθοῦσε.. τόν Στάθη Παναγούλη καί τήν Ντίνου καί πιθανῶς εἶχε συμπάθεια πρός τήν Ἀντίσταση τήν Ἑλληνική.

ΠΡΟΕΔΡ.: Ὁ Παναγούλης σᾶς εἶχε πεῖ ὅτι εἶναι στήν Ἀντίσταση καί ὅτι φρόντιζε νά προμηθευθῆ ὅπλα. Ὁ κ. Παναγούλης εἶχε ζητήσει ἀπό τήν Μισέλ Γοδρά ὅπλα. Ἀπό σᾶς ζήτησε νά τοῦ προμηθεύσετε μιά σφραγίδα.

ΚΑΤΗΓ.: Ζήτησε μιά σφραγίδα. Ἀλλά δέν θυμάμαι τί σφραγίδα.

ΠΡΟΕΔΡ.: Σφραγίδα γιά διαβατήριο;

ΚΑΤΗΓ.: Νομίζω ναί.

ΠΡΟΕΔΡ.: Νά τήν κάνει τί;

ΚΑΤΗΓ.: Δέν θυμᾶμαι.

ΠΡΟΕΔΡ.: Μήπως ἤθελε νά κάνη πλαστά διαβατήρια;

ΚΑΤΗΓ.: Ἤξερα ὅτι ὁ Παναγούλης ἦρθε στήν Ἑλλάδα μέ πλαστό διαβατήριο.

ΠΡΟΕΔΡ.: Μήπως συζητήσατε πώς μπῆκε στήν Ἰταλία ἡ Ντίνου;

ΚΑΤΗΓ.: Μοῦ εἶπε ὅτι ἦρθε μέ ἕνα πλαστό διαβατήριο.

ΠΡΟΕΔΡ.: Πῶς δραπέτευσε ὁ Ζαμπέλης.

ΚΑΤΗΓ.: Μέ μιά βάρκα.

ΠΡΟΕΔΡ.: Τίνος ἦταν;

ΚΑΤΗΓ.: Μιᾶς κυρίας.

ΠΡΟΕΔΡ.: Ἦταν γνωστά σας πρόσωπα στήν βάρκα;

ΚΑΤΗΓ.: Ναί, ὁ ἀδελφός μου καί ἡ γραμματεύς.

ΠΡΟΕΔΡ.: Ποιός πλήρωσε τό μίσθωμα γιά τήν βάρκα;

ΚΑΤΗΓ.: Δέν ξέρω.

ΠΡΟΕΔΡ.: Ἐδῶ στή δικογραφία λέει γιά 5.500 δρχ.

ΚΑΤΗΓ.: Δέν ξέρω.

ΠΡΟΕΔΡ.: Ὅλες αὐτές οἱ ἐνέργειες, ἡ ἔλευσις τῆς βάρκας, τά πλαστά διαβατήρια δέν σᾶς ἐνέβαλαν στήν σκέψη ὅτι βρίσκεσθε μπροστά σέ μιά ὀργάνωση;

ΚΑΤΗΓ.: Ὅλοι αὐτοί μποροῦσαν νά κάνουν ἐκεῖνο πού θέλουν στήν Ἰταλία.

ΠΡΟΕΔΡ.: Ἐσεῖς δεχτήκατε νά ἔρθετε στήν Ἑλλάδα;

ΚΑΤΗΓ.: Ἡ ἑλληνική ἀντίσταση δέν εἶναι παράνομος στήν Ἰταλία.

ΠΡΟΕΔΡ.: Δέν ὑποψιαστήκατε;

ΚΑΤΗΓ.: Ἐπέρασα τίς ὑποψίες. Δέν ἦρθα στήν Ἑλλάδα μέ πλαστό διαβατήριο, οὔτε ἔφερα ὅπλα. Ἄν ἤμουν μέλος τῆς «Ἑλληνικῆς Ἀντιστάσεως» θά μοῦ εἶχαν δώσει ἕνα πλαστό διαβατήριο καί ἔμενα.

ΠΡΟΕΔΡ.: Τό δέμα πού ἦρθε σπίτι σας ποιός τό ἔφερε καί ποιός τό πῆρε. Τό ἔφερε ὁ Ζαμπέλης καί ἡ Ντίνου. Τί περιεῖχε;

ΚΑΤΗΓ.: Πιστεύω βιβλία. Τό πῆρε ὁ Ζαμπέλης. Ἔμεινε στό σπίτι μου ἕνα-δύο μήνες.

ΠΡΟΕΔΡ.: Ποιό εἶναι τό συμπέρασμά σας. Καλώς σᾶς ἔστειλε ἐδῶ ὁ Ζαμπέλης καί ἡ Ντίνου;

ΚΑΤΗΓ.: Δέν ἤξερα.

ΒΑΣ. ΕΠΙΤΡ.: Μέ ποιόν συνδεόσασταν περισσότερο μέ τόν Ζαμπέλη ἤ τόν Παναγούλη;

ΚΑΤΗΓ.: Μέ τόν Στάθη Παναγούλη.

ΒΑΣ. ΕΠΙΤΡ.: Πῶς συνέβη νά σᾶς γνωρίζη ὁ κ. Παναγούλης ὅλα τά μέλη πού εἶχαν σχέση μέ τήν Ἀντίσταση, ἀκόμη καί τόν Ἀδρίμη, πού ἦρθε καί ἔβαλε βόμβες στήν Ἑλλάδα;

ΚΑΤΗΓ.: Τόν Ἀδρίμη τόν ἤξερα πρίν ἀπό τόν Παναγούλη.

ΒΑΣ. ΕΠΙΤΡ.: Ἐνδιαφέρον αὐτό. Πῶς ὁ ἀδελφός σας ἦρθε στήν Ἑλλάδα μέ ἕνα σκάφος στό ὁποῖο ὁ Παναγούλης καί ὁ Ζαμπέλης εἶχαν ὅπλα γιά κάθε ἐνδεχόμενο;

ΚΑΤΗΓ.: Δέν ἤξερα γιά ὅπλα.

ΒΑΣ. ΕΠΙΤΡ.: Ὁ Ζαμπέλης τί δουλειά κάνει;

ΚΑΤΗΓ.: Ἐνεγράφη σέ μιά Ἰταλική Σχολή.

ΒΑΣ. ΕΠΙΤΡ.: Ἔχει αὐτοκίνητο. Μέ τί αὐτοκίνητο πῆγατε στό ἀεροδρόμιο;

ΚΑΤΗΓ.: Μέ νοικιασμένο.

Β. ΕΠΙΤΡ.: Πῶς ζοῦσε ἐκεῖ; Πῶς ἔκανε μεγάλη ζωή;

ΚΑΤΗΓ.: Δέν ἔκανε μεγάλη ζωή.

Β. ΕΠΙΤΡ.: Ξέρατε ὅτι εἶναι δύσκολη ἡ μεταφορά ἑνός γράμματος στήν Ἑλλάδα.

ΚΑΤΗΓ.: Θά ἤθελα νά ρωτήσω: Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ ἑλληνική ἀστυνομία καταδιώκει τούς συγγενεῖς τῶν πολιτικῶν κρατουμένων;

Ἡ Λόρνα Καβίλια, δεξιά, καί ἡ Σοφ. Γεωργίου, ἀριστερά, εἰς μίαν διακοπήν τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως τοῦ Στρατοδικείου

Β. ΕΠΙΤΡ.: Οἱ Παναγούλης κατεζητεῖτοι ἀπό τό 1967. Ἦρθε 5 φορές στήν Ἑλλάδα, πῆγε στούς συγγενεῖς του, ἔφευγε στά κέντρα. Ἡ ἀστυνομία, ἄν παρακολουθοῦσε τίς δημοκρατικές οἰκογένειες, δέν θά ἔπρεπε νά παρακολουθῆ αὐτούς τούς κυρίους;

ΚΑΤΗΓ.: Δέν καταλάβαμε.

Β. ΕΠΙΤΡ.: Μήπως εἴχατε ἐσφαλμένες πληροφορίες γιά τήν κατάσταση στήν Ἑλλάδα;

ΚΑΤΗΓ.: Μοῦ εἶχαν πῆ ὡρισμένα πράγματα.

Β. ΕΠΙΤΡ.: "Οταν μετά 4—5 μέρες ἡ κυρία ξαναπάει στήν Ἰταλία θά συνεχίση τούς δεσμούς μέ τόν Ζαμπέλη;

ΚΑΤΗΓ.: Ὄχι.

ΥΠΕΡ.: Τί πληροφορίες εἴχατε γιά τήν κατάσταση στήν Ἑλλάδα;

ΚΑΤΗΓ.: Ἡ Ντίνου μοῦ ἔλεγε ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι τρομοκρατημένοι καί οἱ ταξιτζῆδες καί οἱ θυρωροί εἶναι κατάσκοποι.

ΥΠΕΡ.: Ὑποψιασθήκατε καθόλου τόν Οἰκονομίδη πρίν συλληφθῆτε;

ΚΑΤΗΓ.: Ναί, ἀπό ὡρισμένες ἐκδηλώσεις του πού ἦταν ὕποπτες.

Ὁ Π. Χιονίδης

Ὁ κατηγορούμενος Παναγ. Χιονίδης στήν ἀπολογία του εἶπε:

— Κατηγορούμαι ὅτι ὑπῆρξα μέλος ὀργανώσεως καί κατηγορούμαι γιά τήν ἀπόκρυψη τῆς Ντίνου. Ἀρνοῦμαι ὅτι ὑπῆρξα μέλος τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς ἤ ὅλλης, τόσο τώρα, ὅσο καί στό παρελθόν. Οὐδέποτε θά ἤθελα νά εἶμαι μέλος ὀργανώσεως, λόγω τῶν πεποιθήσεών μου. Κατακρίνω τήν ὀργάνωση. Ἀποδέχομαι τήν κατηγορία ὅτι φιλοξένησα τήν Ντίνου. Κατά τίς 4—5 Σεπτεμβρίου ὁ φίλος μου Βαγγέλης Λιόρος μοῦ τηλεφώνησε καί συναντηθήκαμε στό «Ἐντελβάϊς». Μαζί του ἦταν καί μία κοπέλλα. Τήν συνόστησε ὡς Εἴη καί μοῦ ζήτησε νά φιλοξενήσῃ ἡ κοπέλλα στήν γκαρσονιέρα πού νοικιάζαμε μαζί. Ἐπειδή διαβάζα γιά τίς ἐξετάσεις ἐκείνη τήν ἐποχή καί δέν χρησιμοποιοῦσα τήν γκαρσονιέρα, δέχτηκα. Πήγαμε μαζί στήν γκαρσονιέρα, στά Ἄνω Ἰλίσια. "Οτον φθάσαμε, μοῦ ζήτησε νά κρατήσω μυστικό ὅ,τι θά μοῦ ἔλεγε. Μοῦ ἀπεκάλυψε ποιά εἶναι ἡ Ντίνου. Τοῦ εἶπα ὅτι θά κρατήσω τόν λόγο μου, ἀλλά νά μή μέ μπερδέψῃ περισσότερο. Μετά ἀπό μέρες ὁ φίλος μου μοῦ τηλεφώνησε ἀπό τό νοσοκομεῖο, γιατί στό μεταξύ ἀρρώστησε, νά πάω νά δῶ τήν Ντίνου. Πῆγα καί μοῦ εἶπε νά τηλεφωνήσω στήν μητέρα της. Τηλεφώνησα συνθημματικά ὅτι εἶναι καλά. Γύρισα στήν γκαρσονιέρα καί συζητήσαμε. Τῆς συμπάτησα νά παραδοθῆ καί χωρίσαμε. Μέ ξαναπῆρε στό τηλέφωνο ἡ ἴδια γιά νά συναντηθοῦμε. Πῆγα καί τήν βρῆκα σέ ἀθλία κατάσταση.

Μοῦ εἶπε ὅτι εἶχε μιά συνάντηση μέ κάποιον φίλο της πού τοῦ ζήτησε χρήματα καί δέν τῆς ἔδωσε τίποτε. Βγήκαμε μαζί καί φάγαμε καί τίς ἔδωσα 50 δρχ. πού εἶχα μαζί μου. Μοῦ εἶπε ὅτι κάποια φίλη της θά μοῦ ἔφερνε λαφτά γι' αὐτήν. Συναντηθήκαμε μέ αὐτήν τήν φίλη της. Μοῦ ἔδωσε ἕνα κλειστό φάκελλο μέ χρήματα, δέν ξέρω πόσα. Μοῦ εἶπε ἀκόμη νά πῶ στήν Εἴη νά βγάλη 4 φωτογραφίες μέ περούκα. Καί ὑπανιά στό Πανεπιστήμιο.

ΠΡ.: Ἡ Ντίνου σάς εὐχαρίστησε ἀπό τήν Ἰταλία;

ΚΑΤ.: Μοῦ ἔστειλε ἕνα γράμμα καί μιά κάρτα.

Ὁ Ἀρ. Φατοῦρος

Ἐν συνεχείᾳ ἀπελογήθη ὁ κατηγορούμενος Ἀρ. Φατοῦρος, ὁ ὁποῖος εἶπε:

— Ἔχω μακρυνή συγγένεια μέ τήν Ἀθηνᾶ Παναγούλη, μητέρα τοῦ Ἀλέκου καί τοῦ Στάθη. Εἶμαι πρῶτος ξάδελφος ἀπό τήν γυναίκα μου καί μέ τόν Ζαμπέλη. Ἡ μητέρα τοῦ Παναγούλη μοῦ τηλεφώνησε καί μέ ζήτησε μιά δούλευα. Πῆγα σπίτι καί μοῦ ἔδωσε ἕνα σημείωμα ποῦ τό ἔκρυψα στό παπούτσι. Μοῦ εἶπε νά τό δώσω σέ ἕναν Ἀνδρουτσόπουλο ἤ στήν Τσάνου.

ΠΡ.: Ὅταν διάβασες γιά τόν Ζαμπέλη δέν τῆς εἶπες τίποτε.

ΚΑΤ.: Μοῦ εἶπε ὅτι τό σημείωμα δέν ἔχει σχέση μέ τήν ἀπόδραση τοῦ Ζαμπέλη.

ΠΡ.: Σάς ἐνόνλησε μετά ἡ ἀστυνομία;

ΚΑΤ.: Ὄχι δέν μέ ἐνόχλησε. Στό σπίτι τῆς κ. Παναγούλη δέν πήγαινα, φοβόμουν. "Οταν ἔπιασαν τόν Ἀνδρουτσόπουλο, τήν ρώτησα μήπως μέ μπλέξει. Μοῦ εἶπε δέν θά πάθῃ τίποτε, τό πολύ νά φάς ἕνα χρόνο φυλακή.

Στό σημεῖο αὐτό ἀπό τό ἀκροατήριο ἄρχισε νά κλαίη καί νά διαμαρτύρεται κατά τῆς Παναγούλη, ἡ σύζ